DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVII. ZATURDAG den 4den JULY, 1829. N. 27

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe William Lee.

VERDERE UITTREKSELS UIT HAARLEMSCHE COURANTEN.

Haarlem, April 24.—In de dagbladen van Batavia tot den 13den December vindt men een breed verslag van de byzonderheden, welke het gevangen nemen van den javaanschen opperpriester *Kiaja-Modjo* hebben verzeld.

Het rapport, het welk de luit.-koll. *le Bron de Vexela*, commanderende de Nederlandsche troepen in het Padjangsche, deswegens heeft ingeleverd, luidt hoofdzakelyk aldus:

"Ik heb de eer U. Ed. aantebieden het rapport van myne verrigtingen van den 11den tot den 16den November, als wanneer ik *Kiaja-Modjo* met alle zyne volgelingen te Soerakarta heb aangebragt, en onder byzondere bewaking van den plaatselyken commandant, aan den resident heb overgegeven.

"Onderrigt, dat *Kiaja-Modjo* eene wanhopige onderneming tegen het Padjangsche beoogde, verwittigde my de tommongong van Pisangang, in den nacht van den 11den op den 12den, dat eene vry aanzienlyke magt vyanden, by welke men een groot aantal hoofden te paard had bemerkt, den grooten weg, by de dessa Morangang, was overgetrokken, en zich noordwaarts had begeven langs den regter-oever van de Bidok. Op dit berigt, liet ik dadelyk myne manschappen eenen dag leeftogt uitreiken, ten einde door geene middelen van verveer in mynen marsch te worden verhinderd.

"Ten vyf uren des ochtends brak ik op, om den vyand te vervolgen, mynen weg nemende langs den linkeroever van de Bidok. Ten half zeven bereikte ik Kembargaroun en vernam ik aldaar, dat de vyand des ochtends ten 5 uren zyn gebed had gedaan op den berg Anjar, en den togt naar Kambang had voortgezet. Een en ander overtuigde my, dat de vyand boven de bentings poogde te komen, ten einde alzoo in het Padjangsche doortedringen, en deed my besluiten, om my onverwyld naar Boender te begeven, ten einde Pantjo voor de muitelingen te bereiken, en dezelve alzoo tyd en grond aftewinnen.

"Ik bemoedigde myne reeds afgematte manschappen, en bereikte spoedig de benting Boender. Aldaar liet ik my nog eenen dag leeftogt geven, om niet in de noodzakelykheid te geraken, van myn marsch te staken, en het reeds gewonnen terrein weder op den vyand te verliezen. Op mynen verderen togt naar Pongo, trok ik eenen afstand van twee palen door hooge jagong-velden, zoo dat myn marsch geheel voor den vyand verborgen konde blyven. Aldaar aankomende, ontdekte ik de muitelingen, ten getale van 500 man, die niets kwaads schenen te duchten;—maakte ik halt in de jagong, om myne troepen, die door den langen en vermoeyenden togt uit een waren geraakt, te hereenigen;—gaf ik last aan den luitenant *van Egedy*, om met de Ambonezen en Madurezen het ravyn, het welk ons van de dessa Babetan, voor welke de vyand gelegerd was, afscheidde, overte trekken;—aan de luitenants *Smache* en *Lahure*, om dezelve met de ruitery te volgen, en aan den kapitein *van Griesheim*, om, na een paar pelottons te Pongo in reserve te hebben gesteld, zich mede voorwaarts te begeven.

"Ik zelf stelde my aan het hoofd der voorwacht en naderde alzoo de vyanden al spoedig tot op den afstand van een pistoolschot. Deze stonden als verpletterd door onze onverwachte komst, zoo dat weinige hunner aan vlugten dachten, het geen hun ook dan zeer moeilyk zoude zyn gevallen, daar zy een diep ravyn achter zich hadden, het welk reeds gedeeltelyk door myne troepen in bezit was genomen.—Ik had verboden te vuren, en toen wy reeds naby waren gekomen, riepen een paar priesters mynen adjudant *Roeps*, dien zy herkenden, tot een mondgesprek. Ik verbood denzelven, om in eenige onderhandeling te treden, en gelaste hem de menigte op te eischen, om zich dadelyk overtegeven, op verbeurte van het leven.

"Dit werd de priesters door dien officier zeer duidelyk onder het oog gebragt, en vervolgens door de priesters aan *Kiaja-Modjo* bekend gemaakt. Deze verzocht tyd tot den anderen dag, om zich te bekenden, doch ik antwoordde daarop in persoon, dat ik wel was gekomen, om te vechten, maar geenzins, om te onderhandelen; en dat, byaldien hy zich niet binnen den tyd van twee minuten verklaarde, ik naar niets zoude luisteren.—Gedurende dit mondgesprek poogden eenige vyandelyke manschappen met een paar vaandels ongemerkt aftetrekken, doch riep ik hun toe, dat, zoo zy eene enkele schrede verder gingen, ik van alle zyden vuur zoude laten geven. Deze bedreiging trof doel, en geene uitkomst ziende, schoven zy als eene hoop schapen op elkander. Alstoen liet *Kiaja-Modjo* my weten, dat hy zich met alle de zynen overgaf en bereid was my te volgen, waar ik begeerde, mits ik hem zyn leven beloofde, en bescherming voor zyn geloof konde toezeggen. Het eerste beloofde ik hem geredelyk, en het tweede oordeelde ik onnoodig hem op nieuw toetezeggen, daar het te over bekend was, dat het gouvernement een iegelyk de vrye uitoefening van zyn geloof verzekerde. Ik liet daarop *Kiaja-Modjo*, met zyne benden, ten getale van 5 à 600 man, voorby myne manschappen defileren; zond hen naar de sterkte Boender, en sloot den marsch met myne kolonne.

"*Kiaja-Modjo* was zoo vermoeid, dat ik dien dag niet verder konde komen dan Warnigin; den 13den bereikte ik Crambana, en den 14den trok ik naar Klattan, alwaar ik dit opperhoofd aan den heer commissaris *Nahuys* heb overgegeven, na denzelven den vorigen avond van het gebeurde te hebben onderrigt. Gedurende den marsch heb ik de byzondere bewaking van *Kiaja-Modjo* toevertrouwd aan den adjutant *Roeps*, welke deszelfs vertrouwen had weten te winnen, en op de uitstekendste wyze daarin is geslaagd. Te Klattan heb ik de vyandelyke troep doen ontwapenen, en den 15den ben ik met dezelve zonder eenig oponthoud te Soerakarta binnen getrokken. Twee der gevangen genomen hoofden, *Manko-Jodo* en *Adji Mustapha*, zyn het ontsnapt, doch ik vermeen te mogen verwachten, dat zy eerlang weder door de zorg der policie zullen worden opgevangen.

"Ik kan den yver, de bereidwilligheid en de volharding myner officieren en manschappen, gedurende dezen moeilyken en vermoeijenden togt, niet genoeg roemen, en het is my een aangename pligt U. Ex. te moeten berigten, dat ik geenzins in deze onderneming zoo gelukkig zoude zyn geslaagd, zoo ik niet van alle zyden zoo loffelyk ware ondersteund geworden. Byzonder moet ik my beroemen op de diensten van mynen adjutant *Roeps*, welke niet alleen in de vermoeijenissen van den togt heeft moeten deelen, maar welke nog daarenboven de gevaarlykste taak heeft volbragt, en, om het vertrouwen der muitelingen te winnen, zyn leven in hunne handen heeft gesteld.

"Wy hebben by deze gelegenheid vyf vaandels, 58 geweren en 353 pieken vermeesterd."

Het rapport van den kolonel *Nahuys* behelst, onder andere, de navolgende byzonderheden, omtrent deze aangelegenheid:

"Op het vernemen van de heugelyke tyding, wegens het gevangen nemen van *Kiaja-Modjo*, heb ik my verpligt geacht de colonne, die gelast was denzelven naar Soerakarta te geleiden, te gemoet te gaan. Nog laat in den avond ontmoette ik den luit. kolonel *Lebron*, tusschen Klattan en Brambana;—vernam ik, dat de geheele vyandelyke troep steeds in het bezit was gebleven van hare wapenen, krissen, pieken en geweren, en kwamen wy overeen, om deze wapenen den volgenden dag over te nemen.

"Den 14den des namiddags arriveerde de gevangen barissan, begeleid door de derde colonne, in de sterkte Klattan. De wyze, waarop zy binnen trok, onder het aanheffen van geestelyke liederen uit den Koran door de brandals, even als of zy overwinnend aankwamen, overtuigde ons van de noodzakelykheid der ontwapening.

"Een zestigtal der hoofden werd, met *Kiaja-Modjo*, in het huis van den kommandant binnen de vesting geplaatst. Ik verzocht dit opperhoofd met vier der zynen in myn byzonder vertrek, en verlangde, dat hy last zoude geven aan zyne manschappen, om hunne wapenen afteleggen. Myn verzoek vond geenen geredelyken ingang en ons gesprek werd zoo luidruchtig, dat het indruk maakte op de priesters, die buiten stonden, en dat de luit. kolonel *Lebron* my liet weten, dat ik op myne hoede mogt zyn, hoewel genoemde officier zoodanige maatregelen had genomen, dat ik weinig bevreesd was, om, by een onverwacht wanhopend amok, de bloedige toonelen te zien herhalen, van welke het ontwapenen van den beruchten *Amir* van Bantam, onder het bestuur van den generaal *Daendels*, een voorbeeld had opgeleverd. Door een der priesters, dien ik reeds vroeger in onze belangen had overgehaald, gewaarschuwd, dat ik vooral behoorde te letten, dat de voornaamste opperhoofden geene gemeenschap hielden met hunne onderhebbenden, voor dat het bevel ter ontwapening gegeven was, heeft men de noodige zorg daarvoor gedragen;—heeft *Kiaja-Modjo*, na eenige geruststellende woorden, en de aanmerking, dat het Nederlandsch, zoowel als het Javaansch krygsgebruik de ontwapening der gevangenen vorderde, het verlangd bevel gegeven, en is hetzelve door een paar zyner vertrouwelingen, verzeld door den adjutant *Roeps* overgebragt en dadelyk uitgevoerd.

"Zaturdag is *Kiajo-Modjo*, met de zynen, door de 3de colonne, versterkt door 70 man huzaren, naar Soerakarta gevoerd en aldaar, in het byzyn van de geheele Nederlandsche en Javaansche bevolking, binnen gebragt. De vreugde stond op elks gelaat te lezen. 's Keizers troepen en de schuttery van Solo paradeerden ter eere van de 3de colonne, en alle de prinsen van het hof begaven zich, met *Mangko Negoro*, naar het residentiehuis, om de officieren dier colonne geluk te wenschen met het behaald voordeel."

Den 17den is *Kiaja-Modjo* met zyn gezin en met zestig hoofden, na dat zy alle hunne krissen hadden afgelegd, door den ritmeester *Tielman* met 70 huzaren naar Salatiga gevoerd; alwaar Z. E. de luitenant-gouverneur zich met hem heeft onderhouden. Vervolgens is hy te Samarang aan boord gebragt van het koopvaardyschip *Mercury*, en met hetzelve, onder geleide van Z. M. fregat *Bellona*, naar Batavia gevoerd, alwaar hy kort na zyne aankomst is ontscheept, en in de stads-gevangenis geplaatst.

Alvorens Soerakarta te verlaten, heeft *Kiaja-Modjo* verlangd den adjutant *Roeps* te spreken, en heeft hy de volgende verklaring afgelegd: "Om den commissaris *Nahuys* en den overste *le Bron* in alle deelen met den waren stand van zaken bekend te maken, moet ik u openhartig zeggen, dat de eerste aanleiding tot myn besluit, om deel te nemen in den oorlog, is geweest de verzekering van *Diepo Negoro*, dat hy ons geloof wilde herstellen. Daarop vertrouwende, heb ik my by hem gevoegd, doch al spoedig heb ik, daar hy een kraton oprigte en instelde, bemerkt, dat hy andere bedoelingen had. Ik heb hem, myne gedachten deswegens medegedeeld, doch hy heeft my dit kwalyk afgenomen, en wy hebben elkander toen harde woorden toegevoegd. Van dien tyd af aan heb ik in oneenigheid met *Diepo-Negoro* geleefd, en dit heeft ten gevolge gehad, dat hy my heeft gelast, om, op de eene of andere wyze, een einde te maken aan de zaak. Om die reden heb ik de byeenkomst van Melangie verzocht, doch in myne onderhandelingen niet geslaagd zynde, heeft *Diepo-Negoro* my stellig gelast, om, daar de pradjoerits gaande weg sneuvelden, en ik zelf, altyd het geloof vooruitstellende, niets voor de algemeene zaak deed, my naar het Padjangsche te begeven, en heeft hy my, tot dat einde, eenige hoofden en goede pradjoerits toegevoegd.—Niet wetende, wat te besluiten, ben ik alstoen wanhopend opgebroken en heb ik alles aan het toeval overgelaten.—Door myn onverwacht vertrek is veel van myn eigen volk, benevens myne vrouwen, achter gebleven, maar deze zullen my gewisselyk volgen, zoo dra zy weten, waar ik my zal vestigen."

Na de gevangenneming van *Kiaja-Modjo* heeft de beruchte *Maas Loerah*, gelyk bekend is, zich aan den resident in de Kadoe, den heer *Valck*, onderworpen, verzeld door twee zonen en 110 manschappen. Omtrent deze onderwerping is het navolgende gemeld: "Voor des residents woning zyn alle de wapenen der muitelingen, zoo wel als de krissen van het opperhoofd en zyne beide zonen, byeen gebonden, en ten teeken van onderwerping, aan deszelfs voeten gelegd, en hebben alle, in tegenwoordigheid der Europeesche en inlandsche bevolking, geknield, hunne schuld beleden en vergiffenis verzocht.—Deze, met toestemming van den luitenant-gouverneur, verleend zynde, heeft men hun den eed afgenomen, en hun, ten blyk van vertrouwen, hunne wapenen terug gegeven, hen vermanende, dezelve niet tot verwoesting van hunnen geboortegrond, maar tot herstel der rust, te gebruiken. Zy hebben dezelve vol vreugde aangenomen en beloofd geene moeite te zullen sparen, ten einde *Imam Moesba*, *Mohamed Kistoeboe* en andere muitelingen, te gaan opzoeken, en dood, of levend te vangen."—Het gevolg daar van is geweest, dat laatstgenoemd opperhoofd zich mede, met een twintigtal muitelingen, aan den resident *Valck* heeft onderworpen;—en dat 140 muitelingen uit het Praauw-gebergte zich by *Maas Loerha* hebben gevoegd;—weshalve de bende, welke in die streken zoo veel onrust had gebaard, genoegzaam geheel te niet was geloopen.

Frankfort, Maart 29.—Volgens byzondere berigten uit Konstantinopel, met den laatsten courier aangebragt, luidde het laatste antwoord van den reis-effendi aan den dragoman der Nederlandsche legatie aldus: " De Porte heeft de aanbiedingen der mogendheden aangenomen, zoo verre zy zulks met eere vermogt. Zy heeft dat gedeelte van Griekenland niet aangetast, het welk de mogendheden onder hare bescherming hadden genomen. Zy heeft zich bereid verklaard, om met de Fransche en Engelsche gezanten weder onderhandelingen aan te knoopen, ofschoon zy geene aanleiding heeft gegeven tot derzelver vertrek;—en dat wel, ondanks zy op nieuw door de Grieken in Livadie wordt aangetast en russische schepen, die zich hadden verbonden, om geene vyandelykheid in de Middelandsche Zee te plegen, Kandia blokkeren."

Naar luid van een brief van een Zwitser, die zich reeds een jaar lang in Griekenland heeft opgehouden, van den 18de February uit Egina, begon de toestand van dat land langzamerhand te verbeteren, en meende men te kunnen bespeuren, dat de onrustige hoofden van Morea meer en meer van hunnen invloed verloren.—De keuze der plaatselyke overheden was, en zoo het scheen, met eenig goed gevolg, tot stand gebragt.

Den 3den April.—De Amerikaansche consul is vertrokken, zonder zyn oogmerk, om een handels-tractaat te sluiten, te hebben kunnen bereiken. Het schynt, dat de Porte haren aandacht te veel op andere en meer dringende omstandigheden heeft moeten vestigen, dan dat zy zich in ernst met deze aangelegenheid heeft kunnen bezig houden.

De byzondere berigten uit Konstantinopel van gelyke dagteekening, tot dus verre bekend, komen grootendeels met de bovenstaande overeen. [illegible] hetwelk de Sultan tegen de Russen wil overstellen, wordt in dezelve op 300,000 man begroot. In laatstgenoemd berigt komt echter tevens voor, dat de behoeftige klasse het gebrek aan brood meer en meer begint te gevoelen, en dat de vrees voor verdere belemmering is vergroot, sedert het gerucht in omloop is gebragt, dat de Russen, ten einde allen toevoer af te snyden, ook Alexandrie, alsmede de kusten van Syrie en Karamanie, in staat van blokkade zouden stellen.

Uit Smyrna wordt gemeld, dat, zoodra het bekend is geworden, dat de Engelschen de blokkade van Kandia hebben opgeheven, twee Russische linie-schepen en twee fregatten derwaarts zyn gestevend, ten einde dezelve te hervatten, dat een deel der scheepsmagt eenige Egyptische bodems, derwaarts gerigt, heeft verstrooid, maar dat het nog niet zeker was, dat eene of meer derzelve in handen der Russen zouden zyn gevallen;—dat zoodra een en ander bekend is geworden, het zenden van leeftogt, naar Kandia bestemd, is afgezegd, en dat ook een regiment Egyptische troepen, hetwelk Kaire reeds had verlaten, om naar genoemd eiland te worden overgescheept, tegenbevel heeft bekomen.

Den 24sten.—Men meldt van de Servische grenzen, van den 6den April, het navolgende: " Men zegt, dat by Kalefat een groot russisch corps gelegerd is, en het wordt steeds waarschynlyker, dat aldaar een hoofd overgang over den Donau zal plaats hebben. In Belgrado was men door de laatste tydingen uit Konstantinopel getroffen, nademaal het toenemende gebrek aan levensmiddelen voor de rust der hoofdstad deed vreezen. Het zenden van waren naar gemelde stad heeft geheel opgehouden, om dat niemand zyn vermogen in de waagschaal wil brengen. Inzonderheid heeft het vertrek der Joden uit Konstantinopel op hunne geloofsgenooten, die zich alhier bevinden, eenen ongunstigen indruk gemaakt.

Londen, Maart 28.—Men meldt uit Nieuw-Holland, dat men ten noorden van Port-Jackson, ter breedte van 28, wederom twee bevaarbare rivieren, in eene vruchtbare, ruim van houtgewas voorziene landstreek, heeft ontdekt, en eene derzelve den naam van Clarence-rivier heeft gegeven.

Den 20sten April.—De berigten welke men hier uit Konstantinopel heeft bekomen, luiden niet zoo ongunstig wegens de levensmiddelen, als die, welke elders zyn ontvangen; in dezelve wordt verzekerd, dat er wel geen overvloed heerscht, maar dat de hoofdstad, wat het allernoodigst betreft, tot den aanstaanden oogst verzorgd is, of zal worden. Men leest verder in deze berigten, dat men de Turksche oorlog schepen, die naar den Bosphorus zyn gezeild, goed heeft voorzien en naar eisch uitgerust, doch dat derzelver equipagien ten halve voltallig en zeer slecht zamengesteld zyn.

Men schynt het hier te lande op de gedenkteekenen van aloude gothische bouwkunst gemunt te hebben. De hoofdkerk van Jork is onlangs door een zinnenloos mensch in brand gestoken en voor een gedeelte in de asch gelegd, en gisteren nacht heeft men in de Westminster-abtdy een brand ontdekt en gelukkig gebluscht, welke, indien de hulp eenige weinige minuten later was aangebragt, onberekenbare gevolgen zoude hebben gehad.—Het schynt geen twyfel te lyden, of ook deze brand is het gevolg van boos opzet, en men is druk bezig met den schuldige uit te vorschen.

Brussel, April 16.—Z. M. de Koning heeft, by besluit van den 2den dezer verboden, dat voortaan in het openbaar de pryzen der goederen het zy op markten, het zy in winkels, het zy in prys-couranten, anders zullen mogen worden aangekondigd, dan met guldens en cents, en, by het gewigt, met Nederlandsche ponden, onzen en looden; by de lengte-maat, met Nederlandsche ellen; en, by den inhoud, met Nederlandsche mudden, vaten en kannen;—alles, ten einde het metrieke stelsel meer en meer te bevorderen, en tegen te gaan de onregelmatigheden, met welke de verkoopers zich somwylen eene ongeoorloofde winst, ten nadeele der koopers, verzekeren.

Parys, April 21.—Men wil, dat de heeren admiraal *de Rigny* en zeeprefect *Duperré* dezer dagen herwaarts zyn ontboden, om hunne meening te kennen te geven, wegens de beste middelen, om een einde te maken aan den staat van vyandelykheid met Algiers.

Den 27sten.—De uitgewekene constitutionele Portugeesche troepen, welke zich in Brest bevinden, moeten dezer dagen, in drie afdeelingen, opbreken, ten einde zich dieper landwaarts in te vestigen. De eerste dezer afdeelingen begeeft zich naar Fougères; de tweede naar Mayenne en de derde naar Laval. Deze afdeelingen worden gecommandeerd door de kollonels *Sobraso, de Silva* en *Neponuceno*, en zullen in genoemde plaatsen in kazernen worden gehuisvest.

Haarlem, April 27.—Volgens berigt van Antwerpen is de diligence, laatstleden Zaturdag avond van daar naar Amsterdam rydende, in de diepe gracht van de vesting in eerstgenoemde plaats, gestort. Van de zestien personen, die zich in het rytuig bevonden, zegt men, dat tien, waaronder zeven passagiers, twee kinderen en de conducteur, by dit ontzettend onheil zyn omgekomen.

BEKENDMAKING.

DE HoogEd. Gestr. Heer Directeur ad-interim over de Kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, ten behoeve der Heeren Officieren enz. van Zyner Majesteits Zeemagt op deze station, noodig hebbende eene som van ongeveer Vyf Honderd Vier en Zestig Guldens, zal hoogdezelve Wissels voor dat bedrag op het Ministerie voor de Marine en Kolonien afgeven aan degenen dewelke verlangen mogen dezelve te verkrygen en daarvoor, by beslotene biljetten, op Maandag den 6den dezer tot des morgens te tien ure, ter Algemeene Secretary inteleveren, de meeste premie zullen aanbieden.

N.º W. PRINCE, Secr.

Den 2den July 1829.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente Bestuur,
den 2den July 1829.

DE President van het Gemeente Bestuur dezes Eilands brengt by deze ter kennisse van de belanghebbenden, dat het Gemeente Bestuur voornoemd, by besluit van den 1sten dezer overeenkomstig het 5de en 6de artikel van de Wet op de Policie der Apotheken, op den 2den Juny d. j. gearresteerd en den 3den daaropvolgende gepubliceerd, tot leden der daarby bedoelde Commissie benoemd heeft

De Weledele Heeren J. A. DE LIMA, *M. D.*
D. BEEVERS en
P. KOENTZE.

De President voornoemd,
THEOD. JUTTING.

WAARSCHOUWING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 3den July 1829.

TEN overvloede en voor de laatste maal worden de belanghebbenden aangemaand en des noods gewaarschouwd, om de Rekeningen van verschuldigde Contributie tot instandhouding der Schuttery en der Tonnengelden van Nederlandsche in deze kolonie te huis behoorende vaartuigen vóór of uiterlyk op Woensdag den 8sten dezer te komen afbetalen, dewyl na dit boven den reeds bepaalden termyn aan hen gegeven uitstel van betaling zonder verder bekendmaking met de geregtelyke invordering der openstaande rekeningen zal begonnen worden.

De Ontvanger by het Gemeente Bestuur,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 3den July 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 15¼ Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 3den July 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand July zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger dan 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

TE KOOP

UIT de hand, de Plantagie GROOT ST. MARTHA, gelegen in de West Divisie, met een Inventaris van Zestig tot Honderd Koppen Slaven, (naar verkiezing van den kooper) Beestialen en verdere toebehooren.—De Inventaris is te bezien en nader onderrigt te verkrygen by

FRANS ROJER.

Den 2den July 1829.

LOTERY.

DEWYL ik reeds alles heb aangewend wat in myn vermogen was om myne Lotery, der aandacht van het publiek, en van die genen, welkers belangen met den goeden uitslag derzelve, in een zoo naauw verband staan, schoon zonder goed gevolg, aantebevelen; daarby gevoegd den wensch, om, zoo veel doenlyk, de opregtheid kennelyk te maken, van myn doel, hetwelk niet anders is dan om vier myner vaste effecten te verkoopen, ten einde met het bedrag daarvan de op dezelve gevestigde hypotheken aftelossen en alzoo het overschot myner bezittingen onbezwaard te laten, die dan voldoende zyn om myne overige crediteuren aftebetalen, zoo heb ik, verder tot voorkoming van mynen ondergang, die anderzins by den tegenwoordig vervallenen staat van den handel dezes eilands, die geene hoop op herleving aanbiedt, eene verandering in myne gezegde Lotery gemaakt, en bepaald: dat by den verkoop van 400 Nommers, de eerste Klasse alleen uit dat getal, in stede van uit de 1200 Nommers zal getrokken worden, zoo als in het plan der Lotery was vastgesteld; hetwelk even zoo zal plaats grypen met de tweede en derde Klasse; terwyl in de vierde Klasse 600 Nommers in de bus geworpen en getrokken zullen worden.

Het voordeel dat hieruit voor den Speculant voortvloeit, is groot; en, daar eene dringende noodzakelykheid my tot het maken dezer verandering genoopt heeft, twyfel ik geen oogenblik, of ik zal van het geëerde publiek dien bystand ontvangen, dien ik hoop dat tot troost van mynen ouderdom en van myn talryk huisgezin, door den zegen des Allerhoogsten moge bekroond worden.

JEOSUAH DE SOLA.

Den 3den July 1829.

HAVING done all that lays in my power to ingratiate my Lottery to the attention of the public, and also to those whose interests are so strongly connected with the success of the same, and without its far as obtaining their, nor the worthy public encouragement and willing to shew to the utmost of my power the rectitude of my aim, which is to realize, the worth of four of my land properties, in order to pay the mortgages and to have unincumbered the overplus properties sufficient to pay my other debts, thereby to save myself from ruin, which otherwise, will be the necessary result; at the same time considering the decaying situation of this island, in so much that we are without commerce and without the least prospect of speedy or the most distant amelioration, I have come to the determination of making a change in the drawing of my abovementioned Lottery, which is, that instead of 1200 no more than 400 tickets, which when sold will be put, in the wheel at the drawing of each Class, except the last when 600 will be put in, the advantage therefrom arising to the Speculators will be great; I was induced to suggest and make this public by the urgent necessity of calling forth the worthy publics benevolent assistance, which I hope will be blessed by the Disposer of all, for the comfort of my old days and very numerous family.

JEOSUAH DE SOLA.

July 3, 1829.

TENGO ya hecho cuanto está á mi alcanse para llevar á efecto mi rifa, llamando la atencion del publico, y de los que deben estár interesados en su realisacion; pero sin ecsito. Y deseando manifestar en toda su estension la rectitud de mi animo, el cual es llevar á efecto la venta de cuatro fincas, para con su valor redimir los censos, y con el sobrante pagar á mis otros acrehedores, precaviendo de esto modo mi ruina que de otra suerte seria inevitable en el estado triste de esta isla sin comercio, ni esperanza de mejorar; he venido en hacer una alteracion en las condiciones de dicha rifa, determinando: que vendidos que sean 400 numeros, entre á jugarse la primera clase con solo ellos, en lugar de los 1200 establecidos en el prospecto; y lo mismo sea en el juego de la segunda y tercera; mas no en el cuarta clase, en que deberan jugar 600. Esta ventajosa condicion será agradable á los accionistas; y obligado como estoi á ella por una necesidad urjente, no dudo ser favorecido por la benevolencia del respetable publico, y espero la protejerá el supremo ser para consuelo de mi vejèz y de mi numerosa familia.

JEOSUAH DE SOLA.

Julio 3, 1829.

CURAÇAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JUNY.

27. bark Fanny, De Haseth,	Islé d'Aves
28. golet Mary, Van Grieken,	Bonaire

JULY.

2. brik Anna Sophia, Scheffer,	Hamburg
3. golet Thadius, Jenkins,	New York

UITGEKLAARD—JUNY.

27. bark Maria Manuela, Fernandez,
golet Geertruida, Levy,
—— Neptunes, Haste,
29. —— Dorothea, Nicolaas,
—— Cleantis, Fournier,
—— Mouche, Arnold,

Op Donderdag den 2den dezer is alhier van Jamaika aangekomen, Z. B. M. Schip *Slaney*, gekommandeerd door den kapitein *O'Brien*; en op gisteren Z. B. M. Schip *Mercey*, kapitein *Courtenay*, van St. Thomas.

Wÿ hebben met de aankomst van de Amerikaansche schooner *Thadius*, kapitein *R. Jenkins*, twee Nieuw Yorksche Couranten van den 8sten en 10den Juny ll. ontvangen, welke Europische tÿdingen tot den 10den Mei behelzen, uit dewelke wÿ eenige uittreksels gemaakt hebben.

De Russen hebben eene andere overwinning op de Turken behaald ten oosten van de Zwarte Zee, en er worden zonder ophouden toebereidselen gemaakt om den veldtogt op de Donau te openen.

De *Gazette de France* van den 9den Mei behelst een droevig berigt over den tegenwoordigen toestand van het Rÿk. "Het gevaar" meldt de Gazette "nadert ons; de inwendige rust is verstoord in verscheidene plaatsen van het Rÿk; het zaad der ontbinding gezaaid door de revolutie ontwikkelt zich en verkrÿgt sterkte door de zwakheid van het gouvernement. Te Chateauroux, Blanc, Chateaudun, Laval, Charité en Nevers zÿn er ernstige onlusten uitgebroken. Deze volksbeweging veroorzaakt door gebrek aan levensmiddelen in de departementen waar het koren hoog in prÿs is, heeft zich in de andere vereenigd met degenen die zich verzetten tegen de ontvangers van accÿns gelden, met de uitgevers der oproerige dagbladen in Parÿs, met de vertogen der provinciale schrÿvers en met de zinspelingen van demagogen in de Tribune. In Niévre zÿn twee steden terzelver tÿd in opstand en te Nevers heeft men welgekleede mannen de oproerlingen zien aanhitzen en geld uitdeelen onder de menigte.

De schrÿver van dit berigt klaagt over de taal welke de liberale dagbladen gebruiken, als strekkende om de gemoederen aantezetten; en eindigt met te zeggen:—"Wÿ zÿn intusschen zonder een Minister in eene kamer waarin bÿkans de helfte der leden naar deze kreet der regeringloosheid helt, en men heeft reeds een middel uitgedacht tegen het publieke gevaar, namelÿk de reorganisatie der nationale garde van Parÿs: dat is de overwinning van gewapende rebellen; en deze aanmerking is gemaakt door een dagblad in soldÿ van menschen die des konings raadgevers zÿn, &c."

Het bovengemeld dagblad meldt dat de kamer der gedeputeerden een jammervol schouwspel vertoond heeft in de sitting van den 7den Mei, toen drie menschen die in 1815, de verbanning der Bourbons van vreemdelingen verzocht hadden, onbeschroomd te voorschÿn traden en zich op hetgeen zÿ gedaan hadden beroemen. De ministers bleven stil op hunne zitplaatsen, terwÿl de Heer de La Fayette lof aan de Cortes toezwaaide en smadelÿk van eenen vorst van het huis van Bourbon sprak.

Het dagblad van St. Petersburg van den 20sten April geeft de volgende berigten van eene andere roemrÿke overwinning behaald door Generaal Paskewitsch op de Turken in Aziatisch Turkÿe:—

St. Petersburg, April 20.—Door middel van een berigt gedagteekend den 15den Maart heeft de Adjudant Generaal Graaf Paskewitsch de volgende bÿzonderheden van eene andere overwinning behaald op de Turken aan Zÿne Majesteit medegedeeld.

De Generaal Majoor Hesse die gelast was om zÿne divisie in Guriel te concentreren, ontving narigt dat de Turken zich vertoond hebben met eene zware krÿgsmagt op de grenzen van Kabulet, waardoor de naburige dorpen van Guriel in aanhoudende onrust verkeeren. Men werd onderrigt dat Koya Oglu, de Pacha van Trapezunt, aan het hoofd van 3000 man voortgetrokken was en verdere versterkingen ten getalle van 5000 man ontvangen had; dat hÿ zich gelegerd had op de oevers van het meer gelegen tusschen Kintrishi en de fortres van St. Nicolaas; dat hÿ andere werken opgeworpen had in den engen weg tusschen het woud en het meer en bedacht was om onze afdeeling aantevallen en zich meester te maken van Guriel, zoodra zÿne versterking van 10,000 man welke dagelÿks van Trapezunt verwacht werd, zou zÿn aangekomen. De Generaal Majoor Hesse besloot den vÿand voortuit te gaan.

Op den 5den Maart trok de Generaal met een battaljon van het Mingrelia regement voetvolk, drie kompagnien van het 44ste Rifle regement, in alles 1,216 man, benevens 4 ligte veldstukken en twee houwitzers, gezamentlyk met 1,315 man der militie van Guriel, over de rivier Natoyebi en ging langs het strand; de militie was bevolen om den grooten weg door het woud te nemen. Op drie wersten afstand van de rivier, openden de Turken welke aldaar gelegerd waren het vuur, maar in den rug door de militie aangetast zÿnde, werden zÿ zoodanig door vrees bevangen, dat zy al de werken verlieten en in verwarring naar de legerplaats gelegen tusschen de zee en een moeras bedekt met houtgewas, vlugteden.

Deze legerplaats welke eene ruimte van drie honderd vadems beslaat, wordt verdedigd door eene diepe gracht en een houten bolwerk gevuld met aarde, de weg leidende naar dezelve is belemmerd met diepe grachten.

De vÿand ontving ons detachement met een verschrikkelÿk vuur en hield aan een bloedig gevecht vier uren lang. Zoodra de Generaal Hesse eene batterÿ opgeworpen had en het vuur derzelve verwarring in de gelederen van den vÿand bragt, gaf hÿ bevel om een algemeenen aanval te doen. Dit werd uitgevoerd op de schitterendste wÿze, zoo wel door de geregelde troepen als de militie. Toen de vÿanden uit de verschansingen verdreven werden, verspreiden zÿ zich in het woud, latende op het veld 163 dooden, een aantal wapens en hunne gansche baggagie. Hun totaal verlies in het gevecht beloopt op 1000 man dooden en gekwetsten.

Ons verlies bestaat uit drie prinsen, 1 officier en 33 non-gecommissioneerde officieren en gemeenen aan dooden; en wÿ hebben 8 officieren, 142 non-gecommissioneerde officieren en gemeenen en 8 man van de militie aan gekwetsten bekomen.

Londen, Mei 4.—Wÿ hebben zeer grondige redenen te gelooven dat de andere groote mogendheden van Europa in overeenstemming met Zÿner Majesteits Gouvernement tot het besluit gekomen zÿn nopens de maatregels welke moeten genomen worden tegen den overweldiger der kroon van Portugal. Zÿ hebben hem doen aankondigen, dat hÿ zich onverwÿld moet onttrekken van de uitoefening van zÿn geusurpeerd gezag; dat ingevolge zÿn vorig gehouden gedrag het afstand doen van den troon alleenlÿk geene genoegzame waarborg voor de toekomst is; ten gevolge waarvan de mogendheden verklaard hebben dat zÿne tegenwoordigheid of die zÿner moeder niet langer in Portugal noch in eenig ander gedeelte van het schiereiland kan gedoogd worden; maar ingeval hÿ zich zonder geweld onttrekke, aan beide een ruim inkomen zal toegestaan worden uit de revenuen van de *Casa del Infantado*. Bÿ dit berigt voegt men dat er de beste goedeverstandhouding bestaat tusschen het Britsche gouvernement en de vertegenwoordigers van Don Pedro in dit land.

Arrived on Thursday the 2d instant, H. B. M. Ship *Slaney*, Captain *O'Brien*, from Jamaica, and yesterday, H. B. M. Ship *Mercey*, Captain *Courtenay*, from St. Thomas.

FROM ENGLISH PAPERS.

LONDON, APRIL 15.

The article dated Stockholm seems to hint that the Swedish government is taking some interest in the war:

Bucharest, March 21.—Wounded soldiers daily arrived here from the other side of the Danube, where hostilities have recommenced, and frequent engagements between the advanced posts take place.—In the Russian army the greatest activity prevails, and it seems intended to prosecute the operations with a degree of vigour which may lead to a speedy decision of the campaign. Several divisions of infantry, with light and heavy artillery, have marched against Silistria to invest that place.—Giurgevo is now regularly besieged, and the thunder of the artillery from that quarter is incessant. The possession of that place is of great importance. Giurgevo is the only fortress of consequence which the Turks have on the left bank of the Danube, and its fall would bring with it that of Rudschuk on the opposite bank; meantime large quantities of timber and other materials are constantly carried through this city to the Danube, for the purpose of throwing a bridge over the river, which it is supposed will be near Giurgevo. The guards under the command of the Grand Duke Michael are expected to enter the principalities, and form the reserve of the army; but this does not appear to be wholly decided. General Count Pahlen has left Jassy and followed the corps to Silistria.—The magazines in Wallachia are daily increased.

Frontiers of Servia, March 19.—Something disagreeable must have occurred lately, for the Turks at Belgrade have as melancholy countenances since the removal of Izzel Mehmud from the office of Grand Vizier. The strangest reports are in circulation, which do not merit notice. It is said there have been tumults, attended with bloodshed, in Albania, and Servia is not very tranquil. The order for enlisting all unmarried men has given great dissatisfaction; for if the Servians are not so well inclined to the Russians as people generally believe, they, however, do not show any inclination to fight them. The ice in the Danube, begins to move, and the navigation will soon be restored; which will be equally favourable to trade and to the military operations. It is said the Sultan has left Constantinople and gone to Adrianople, but this does not seem to be quite certain.

Stockholm, March 31.—The Russian Lieutenant-General Count Suchtelen, who arrived here on Friday, had a long and private audience of his Majesty the following day. He will stop here a fortnight, and then as we hear go to Berlin and Vienna. It is supposed that this journey, during so inclement a season, is not merely for pleasure. We have no indication of the approach of spring. In the night Reaumer's thermometer is at 15 degrees, and to-day at 12 degrees below Zero.

The following speculations on the affairs of Constantinople, are contained in the German Mail of this morning. They do not appear to be very authentic or important:—

Constantinople, March 10.—The more the patience of the European agents is put to the proof in endeavouring to obtain concessions from the Porte, the less does the latter seem inclined to any negociation.—The mistrust of the Divan towards the Christian powers increases in proportion as it sees their incessant efforts for the acceptance of the mediation. The Turks, incapable of judging any thing but direct interest, and looking upon this as the sole object of the negociations, cannot raise their ideas to the point from which the policy of the powers is to be considered; and as they are unable to appreciate motives of philantropy, they make the result the subject of cold calculation. A Turk of distinction said lately—"It is not for nothing that so much honor is done us; it is not for nothing that so much value is attached to our assent to the emancipation of the Greeks, though our fleet was burnt at Navarin, and French troops sent to the Morea against our will, and there be the most important reason for such a proceeding.—But you will not succeed in outwitting the Porte, and induce it to take blindfold a step on which its honour and, perhaps, its existence depends. The Porte must see clearly before it acts."

These words, from the mouth of a man who is intimately acquainted with the secrets of Turkish policy, prove that nobody has yet succeeded in convincing the Divan of the real intentions of the powers, and that the most active negociations will lead to nothing but to confirm the Turkish ministry in the illusion that disinterestedness and the general good are used in the negociations as mere pretexts, but the objects are in the back ground. It is difficult even for enlightened persons to ged rid of such prejudices, but for a Turk it is impossible. In his opinion the perfection of policy is duplicity, and he cannot help judging others by himself. Every thing, however indifferent, is therefore seen in a false light. The long stay of M. Jaubert, who expects an answer from his government to the declaration of the Porte, gives the Ottoman ministry ample scope for conjectures, and leaves it to seek in grounds carefully concealed the key which it has in its own hands. The speeches of the Kings of England and France to their parliaments, increase the confusion of ideas; they confirm the suspicion that the language used in London and Paris is different from that employed at Constantinople, and that it is intended to induce the Porte voluntarily to sign the sentence of its own ruin. A great impression was made by those passages in the royal speeches which mention the friendly relations with other nations, and the Reis Effendi is said to have found it difficult to understand them. He questioned the Dragoman of a friendly court on the subject, and desired to know whether it was the usage of parliament to speak in such terms, and whether these assurances were conformable to truth? He seemed surprised at the answer he received, and expressed himself in a manner by no means favourable.

Berlin, April 4.—The celebrated collection of Hebrew books, (among which are 1,000 MSS.) known by the name of the Oppenheim library, for which no acceptable offer had been made for 50 years (during which time it has been at Hamburgh) is now going to Oxford, the University having purchased it for the sum, it is said, of 11,000 dollars.—*Frankfort, April* 8.

(From the *Journal du Commerce.*)

Paris, April 11.—Private letters from Vienna of the 1st and 2d of this month give us a piece of information which may be of great importance at this present moment. The Archduke Ferdinand, the presumptive heir to the crown of Austria, has just been raised to the dignity of Alter Ego (Lieutenant of the Emperor), in consequence of his reconciliation with Prince Metternich, whose views he has always opposed. It cannot be absolutely affirmed that the first prime minister has consented to modify his system; however, there is every reason to believe it, if we may judge by what the Archduke has hitherto shown to be his character. "Without hastily advancing an opinion respecting the character of Prince Ferdinand," say our letters, "we must say, that people are fond of comparing him to the Emperor Joseph II. Endowed with much understanding and talent, remaining unmarried through inclination, reserved and firm in his resolutions, it is probable, in the opinion of those who have had opportunities of becoming acquainted with him, that he will gradually effect a change in the odious system which oppresses us, since the death of the sovereign whom he is said so much to resemble. Let us hope, then, that it will at length be perceived in this country, that sound reason and the desire of information triumph over all obstacles, and make their way, in spite of a tyrannical censorship and the efforts of our prime minister."

FROM ST. THOMAS PAPERS.

BARBADOS, May 30.

In consequence of the late calamitous fire in the Capital of Demerara, an Act has been passed for the better regulation of that part of the Town called "New Town," by which it is enacted that all dwelling Houses, Stores, and other building hereafter to be built, shall be of stone or brick and covered with tile, slate, or metal, and that all such, after ten years, shall be exempt from the payment of the colonial taxes; it is also declared that no Cooperages shall be kept in the Town. "An ounce of prevention is always worth a pound of cure," says the old adage which useful experience may one day teach *us* too, is not a whit the worse adage for being an old one.—*Mercury.*

The almost unparalleled distress prevalent amongst most of the manufacturing classes in the Mother Country, may be easily conceived from the contents of an article published in this day's paper, under the head of "Trade and Manufactures."—It is really lamentable to know that, in a country calling itself the land of liberty, there is such complete want and privation indeed wretchedness and misery. What has become of Mr. Huskisson's Free Trade Bill, and the Bill for the encouragement of Emigration to the British Colonies—or is it the charm of sweet Home" that rivets the people so closely to their native country, where they would rather starve and experience every kind of want, than leave it for other climes and better fortunes.—The redundant population of Great Britain at this time, must be very great, and her distress in every way proportionate to the bulk of the unemployed. It would, therefore, be a wise measure did Government encourage the manufacturing classes in her more distant possessions—in the Canadas for instance—where they would find ample encouragement, and also be enabled to earn a decent livelihood. At any rate it would be a certain means of finding employment for the idle, and increasing her revenue, by an accumulation of the duties on the articles so imported into the country. It is, we think, worth the experiment.

Mr. Peel, it is said, clearly proves by argument, that if the Catholics attempt to gain any thing like an ascendancy, the Protestants can easily combine against them and keep down their power both in and out of Parliament. We hardly think an argument necessary to prove what is so clear—besides, the object of the Catholics is not to destroy the Protestant Church or endanger the safety of the State, but to be placed upon a footing, in a political and civil point of view, with the rest of his Majesty's subjects in the United Kingdom.